

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Nagyodévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Községi iskolánkról.

— Egy szakirótól. —

Nagybecskerek, július 4.

Történelmi emlékeink azt bizonyít-
ják, hogy eleink a haza határain vég-
várakat építettek, hogy ezáltal aka-
dályozzák meg a külellenség betódu-
lását s védelmezzék meg az országot.

Ma már a végvárak helyett más
erősségekről kell gondoskodnunk, hogy
a határokon veszélyeztetett pontokat
nemzeti életünk és törekvéseink védel-
mére biztonságba helyezük. És ezen
erősségek: a hazafias közszellem, a
nemzeti érzés és gondolkodás, szóval
mindaz, a minek csirái ott vannak
letéve a magyar közművelődés csar-
nokaiiban, az iskolákban.

Városunk is a haza ily határvidé-
kén épülvén, elégtelt büszkeség tölti
el szívünket, a hányszor e város pol-
gárságának régi gondoskodását képező
községi iskolája egy-egy tanév elmul-
tával működéséről beszámol a nyil-
vánosságnak, ahányszor alkalmunk
van szemlét tartani a magyar nyelv,
a nemzeti szellem ez erősségének fo-
kozódó gyarapodásáról, tőkésbbül-
léséről.

Örvendezve konstatáljuk, hogy a
községi iskola a most lefolyt tanévben
is elismerésre méltó buzgósággal szol-
gálta feladatát s mielőtt a részletek
ismertetésébe bocsátkoznánk, sietünk

kiemelni, hogy e siker érdeme a köz-
ségi tanítói testület lelkes csapatának
köszönhető, a mely ez idén is vállvet-
t buzgósággal szolgálta szép, de
nehéz hivatását, fáradhatlan igyekezet-
tel hordta össze azokat a téglákat, a
melyeknek ez erősség kifejlesztésére,
még impozánsabb, még díszesebb fel-
építésére kell szolgálniok.

A községi iskola, a mely még ez-
előtt tiz évvel német tannyelvű volt,
már évek óta tisztán magyar tanítási
nyelvű, s hogy daczára városunk és
környéke sokféle nyelvűségének ez
az irány osztatlan helyesléssel talál-
kozik, hogy a magyar nyelv e nehéz
viszonyok daczára is évről-évre na-
gyobb tért hódít, misem bizonyítja
jobban, mint az, hogy évről-évre igen
szép számban jelentkeznek felvételre
az idegen nemzetiségű elemek.

Az immár 13 tanosztályból álló s a
törvényszerű hat tanfolyamot magában
foglaló mindennapi elemi iskola adatai
a következők:

Beiratott 904 helybeli tanuló és 38
vidéki, ezek közül volt 745 fiú és
197 leány, a kik anyanyelv szerint
így csoportosultak: magyar volt 266,
német 573, szerb 66, tót 28, horvát
1, román 7, bolgár 1. Vallás szerint
r. kath. 786, ág. evang. 53, evang.
reform. 31, g. kel. 66, izrael 2.

Nagybecskerek város területén az

1891/92. tanévben összeirt mindennapi
tankötelesek száma 3077-et tévén ki,
ha figyelembe vesszük, hogy azok a
létező gör.-kel., r.-k., izrael., továbbá
az állami polgári iskola és gimnázium
alsó osztályaiban megoszlanak, azt
látjuk, hogy e nagyszámu tanulók
zöme a községi iskolát népesíti be s
így levonhatjuk a következtetést, hogy
városunk polgársága ebben az inté-
zetben leli nemcsak első szellemi ki-
képzését, de itt valódi hazafias
szellemben nevelkedik.

A 947 tanuló közül a tanévet be-
fejezte 846 tanuló s ezek közül ki-
tűnő előmenetelt tanusított 58, jelesen
haladt 177, I-ső rendű bizonyítványt
nyert 428 és csupán 170 kapott egy
vagy több tárgyból elégtelen osztály-
zatot. Nincs okunk panaszkodni tehát
arról, hogy az intézet nem elég szí-
goru a tanulók képzettségének elbír-
lásában, sem pedig arról, hogy a si-
kertelenség szembetűnő, mert hiszen
a tanulóknak nem is egészen 20%-a
nem felelt meg a várakozásnak, a
minek oka nagyobbára a vidékről
vagy a helybeli szerb iskolából átlépő
tanulók elégtelen előképzettségében
keresendő.

A tanulók iskolába járása kielégi-
tőnek mondható, mert a 947 tanuló
csupán 7854 félnapot mulasztott, a
miből minden tanulóra átlag 8 félnap

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Klárika ártatlansága.

— Történet. —

Ha volt valaha ártatlan, megenni való
teremtés, ugy az bizonyára Klárika volt,
tizenhat esztendő korában, a mikor éppen
hogy kikerült a zárdából s a mikor még
fogalma sem volt a világ hiúságáról és
bűneiről. Egy megcsodálni való, ártatlan
gyermek volt, a ki gonosz tanácsadók el-
kerülésével nőtt fel, a ki ugyszólván még
sejtelmével sem birt az igazi életnek,
annak, a mely mindenkit magával ragad
és a mely lerágja az arczról az üdeséget
és ráncokat vés a sima homlokra, a fényes
szemek alá. A szivéről csupán annyit tu-
dott, hogy ha valamitől megrettent, hát
dobogni kezdett, egészen hallhatólag és
jó hosszú idő telt el addig, a mig lecsen-
desedett.

Azt, hogy az urfiak merészek, követel-
ők és csalók is szoktak lenni; azt, hogy
az ő kis ajkat érinteni fogja egy idegen
ficzkó henczegő bajusza; azt, hogy két
karjával egy férfi nyakát karolja majd
körül: még a klastromon kívül sem ál-
modta meg.

Majdnem hihetetlen, létezhetlen teremtés.

volt ez a Klárika és pedig annyival is in-
kább, mert szebb volt mindenkinél és mert
rózsás arca valósággal provokálta a szuny-
nyadó szerelmet.

A kik ismerték, a kik beszéltek vele, el-
voltak ragadtatva ártatlansága miatt és ab-
ban a körben, a hol ő megfordult s hol sze-
mének fénye fölragyogott: ott olyan han-
gon beszéltek, mint a szent és mélységes
csöndben szokás, a templom ívei alatt.

És csak egyszer történt meg, hogy egy
nagyszáju asszonyság kieresztett a szájából
valami pikáns megjegyzést, a mire a többi
jelenlevő kisasszonyok lesüttötték a szemei-
ket, félrefordították a fejeiket és mosolyt
láttattak ajkaikon.

Igen, ugy történt — kiáltott fel vissza-
tarthatatlanul a nagyszáju asszonyság — én
mondom ezt. A mint belépett a szobába a
férj, hát azt látta, hogy a feleségét átölelve
tartotta a pék, s nem igen volt szükség a
magyarázatra.

— Miféle magyarázatra, néni?

Az első perczen általános elszörnyü-
ködés támadt és csak aztán jóval később
keletkezett az elálmétkodás, hogy mi-
csoda eleven ártatlanság az a Klárika, hogy
milyen libácska ő.

A nagyszáju asszonyság oda ment hozzá,

a két keze közé fogta a kedves gyerek arcát
és azután megcsókolta a homlokát.

— Oh, oh, sipított később — milyen bá-
rány a szentem.

És a csudának mihamar hire ment és —
igen természetesen — mihamar támadtak hi-
tetlenek, a kik azt mondták Klárika felől,
hogy igen ügyes, igen okos és hogy jeles
színész nő lenne belőle.

Ám ha támadtak is hitetlenek, a számuk
nem csak hogy nem nőtt, de a muló napok-
kal folyton apadt; és egyszer csak nem volt
senki, aki nem imádtá és különösen ne csu-
dálta volna ezt az ártatlan gyermeket.

Majdnem csudájára jártak mindazok, a
kik hosszú éven át kerestek egy ártatlan-
ságot — nem találtak. És ha látták őt,
annyi áhitattal nézték és hallgatták, a mint
nézni lehet egy, századok alatt csak egyszer
nyíló agavé virágot és a mint hallani le-
het egy tüneményszerű énekesnőt.

Klárikára sem nem vigyázott, sem nem
örkődött senki. Járt kelt a parkban, a vá-
rosban egymagán; ha egy-egy ficzkóval
társalgott, nem ellenőrizte senki, a mint
nem ellenőrizte akkor, ha a szép holdas
éjben lovagja oltalmában csolnakázott a
kanyargó és lassu folyásu folyamagon.

Ártatlanságának méltó testvére volt az
őszinteség, a mely kifecsegtetett vele min-

esik. Kár, hogy a községi iskola értesítője nem számol be azokról a bíróságokról, a melyek e mulasztások révén ez 1868. évi XXXVIII. t. cz. 4. §-a értelmében behajtottak.

De nem számol be az értesítő arról sem, hogy az ismétlő oktatás miként eszközöltetett s az összeirt 834 ismétlő tanuló közül hány oktattatott a községi iskolában, pedig tudjuk azt, hogy ismétlő oktatás is tartatott.

Jövőben ezek mindenesetre felveendőek lesznek az értesítőbe azzal együtt, a mi polgárságunkat is kiválóan érdekelné, hogy t. i. az iskola évi fentartása mibe kerül.

Igy csak a városi költségvetés adataiból ismerjük azt, hogy a községi iskola évi kiadása 10726 frtot tesz ki, a miben az épület fenntartási költségei is befoglaltatnak. Minthogy pedig a községi iskola az állam részéről évi 1412 frt államsegélyben részesül, a várost csupán 9313 frt terheli, a mely összeg még inkább redukálódik a tan- és beiratási díjakból s az iskolai épület bérhelyiségeiből befolyó jövedelem figyelembevételével. De e kiadások egész összegét figyelembe véve azt látjuk, hogy minden községi iskolai tanuló egy évi oktatása 9 frt 50 krba kerül a városnak, a mi egyáltalán nem mondható drágának, kivált, ha az országos átlagot tekintjük, a mely szerint nem egy hasonló városok közt élő város 25—40 frtot kénytelen áldozni minden egyes tanulója után.

Községi iskolánk, miként az értesítő adatai is mutatják, a legjobb nyomokon jár a tökéletesedés felé s az a bizalom, a melylyel városunk lakossága gyermekeit csarnokaiba vezeti, kilátásba helyezi, hogy nem messze van az idő, a midőn oly mintaintézeté fog válni, a mely az egész megye területén méltán fog példányképpül szolgálni.

dent s a mely kizárta annak lehetőségét, hogy szívének rejtett titka legyen.

Dehát az ő szívének nem volt titka.

A többiek között különösen egy merész, elbizakodott ficzko udvarolt neki, a ki esküt tett magában, hogy Klárikát nőül fogja venni, hogy boldog lesz vele, mert boldogtalan nem is lehet.

Ez a ficzko hallgatott, mint a hal s nem mondta meg senkinek, hogy ő szereti Klárikát, hogy ő miről beszélget vele s hogy Klárika mit érez iránta. Egy olyan ficzko volt ő, a ki ügyesen elkerülte a gyanu látogatását is, a ki a leglovagiasabb gavallér volt mindig és a ki inkább föbe lőtte volna magát, semhogy eldicsekedjék egy nő — gyöngességével.

És a mint ilyen volt a multban, ilyen maradt még akkor is, a mikor Klárikával sétált a parkban, a mikor csolnakázott vele a lombok árnyékában. Senkinek sem szólt semmit, mosolylyal, tagadással sem jelzett semmit, úgy, hogy mihamar bamba, ügyetlen hire támadt.

Egy napon Klárika mamája elé lépett és azon óhaját fejezte ki, hogy Klárikát szeretné nőül venni.

A mama mosolyogva nézett rá és tagadólag válaszolt; mit sem hozva föl mást indokul, mint ezt:

Minthogy pedig már most 4 párhuzamos I., 3 párhuzamos II-ik, 2 párhuzamos III-ik és 2 párhuzamos IV-ik osztályt számlál, úgy tetszik, már most is szűk azzal a nagy kereslettel szemben, a miben részesül. Hogy miként volna kibővitendő s nem-e áll elő a decentralizáció kérdése, annak fejtegetését máskorra tartjuk fenn. De már most hangsúlyozni kívánjuk azt, hogy mindig örülhetnek polgáraink, ha egy ily intézetet gyarapítani kell s nincs arról szó, hogy osztályait kevesbbitjük.

E futólagos szemlénk nem lenne teljes, ha ki nem emelnők a községi tantestületnek buzgó működése mellett ama kötelelességű gondoskodását is, a melylyel iskolai ünnepélyek rendezése által is hatni kívánt a reájuk bízott gyermekek hazafias érzelmei és kedélyi élete fejlesztésére s hogy e tantestület a szaktudományok művelésében is serénykedik, azt az ez évi értesítőből is látjuk, a hol Szalay Teréz asszony élvezetes cikket közöl „A képzelő erő neveléséről.”

A valuta javaslatok. A „B. C.” jelenti: Wekerle pénzügyminiszter a szombati esti gyorsvonattal egy napi tartózkodásra Bécsbe utazott. A pénzügyi bizottság jelentéseit a valuta-javaslatok tárgyában kedden terjesztik a képviselőház elé, mert a javaslatok függőben hagyott szakaszait a pénzügyi bizottság, hetfőn délután tartandó ülésében előreláthatólag elintézi. A képviselőház plenumában a valuta-javaslatokat péntekre, július 8 ára akarják napirendre tűzteni.

„Torontál”.

Julius elsején a második félévbe lépett a „Torontál” mint napilap, és midőn bizalommal szólítjuk föl lapunk erősen gyarapodó közönségét az előfizetések megújítására, egyuttal megelégedéssel konstatáljuk, hogy azon igyekezetünket — hogy a torontálmezei magyarsággal vállvetve vigyük tovább a magyarosodás és a megyei

közélet vitális ügyeinek fokozottabb mérvű előhaladását, — tisztes-séges siker követi lépten-nyomon.

És midőn nem kimélt áldozatok árán tartjuk fenn és midőn a már jónak és a viszonyok tekintetbe vétele mellett helyesnek tapasztalt szellemben szerkesztjük továbbra is a „Torontál”-t, mindig csak az lebeg czélul szemünk előtt, hogy a mig egy lelkiismeretesen szerkesztett lapot adunk a közönség kezébe, addig egy pillanatra sem feledkezünk meg arról a tekintetről, melylyel Torontálmezeje vegyes ajku lakosságával szemben tartozunk zsurnalisztikai hivatásunk következtében.

A mit a „Torontál” eddig követett iránya teljes határozottsággal kifejezett, azt ismételhjük a jövőre nézve is. Mi nem gyűlölünk senkit, csak azt akarjuk minden erőnkkel és becsvágyunkkal elérni, hogy a mig a megyei közigazgatás menetét a mi hatáskörünkben szolgálni igyekszünk, addig legyen szellemben és nyelvben magyar minden talpalatnyi föld, mely az ősi Torontál térképét adja és magyar volta mellett ápolja kiki nemzetiségi nyelvét és faji öntudatát úgy, a mint az isten azt tudnia és éreznie adta, a mint állami életünk viszonyai azt tenni engedik.

És a hogy ezt a fölfogásunkat érvényesítjük továbbra is, akként igyekszünk lapunkat azon a színvonalon fönntartani, melyet a mai fejlődött zsurnalisztikai viszonyok megkövetelnek.

Távirati rovatunkat, mely rövid idő alatt Torontálmezejének első és leggyorsabb értesítő, megbízható forrása lett, eddigi terjedelmes alakjában tartjuk fenn és rajta leszünk, hogy a „Torontál” közönsége ezután is az összes budapesti lapokat megelőzőleg érte üljön a napi politika és az országos események minden újdonságáról.

Vidéki levelezőink buzgalma lehetővé fogja tenni az ottani események gyors és tárgyilagos közlését, melyeknél fögondunk lesz, hogy azokból a személyeskedés hangja mindig ki legyen zárva.

— Hiszen, istenem, ő még egészen gyermek. Nem asszonymnak való.

A ficzko nem válaszolt semmit. A kérést épp úgy nem ismételte, a mint nem igyekezett meggyőzni az ellenkezőről a mamát. Hallgatott és úgy viselte magát, mintha nem történt volna semmi.

Pár héttel ezután a családnál társaság ült együtt a szalonban s ott volt közöttük a szerelmes fiu is, a ki közvetlen Klári mellett állt, közel az ablakhoz.

A társalgás igen sok tárgyat felölelt és sebesen folyt. Mindenki beszélt, csak Jenő nem. Hallgatott, mintha muszáj lett volna. Hallgatott egészen addig, a mig föl nem szólították, hogy hát már beszéljen ő is.

És ekkor így kezdett beszélni:

— Egy jellemző esetet hallottam ma a parasztemberektől. Ez az eset egy fiatal legény és egy fiatal leány között történt és némileg pikáns. A legény ugyanis szerette a leányt s azt meg is mondta neki. Ezzel azonban nem elégedett meg. Egyszer, a mikor kettésben mentek keresztül az erdőn, a legény szétnézett és miután látta, hogy ott senki sincs, hogy teljesen egyedül vannak, hát hirtelen megölelte a leányt és...

Nem folytathatta tovább. Az aranyos, a rózsás arczu Klárika hirtelen közbe vágott:

— De Jenő! Vegye tekintetbe, hogy nők is jelen vannak.

A fiu nem folytathatta a jellemző esetet mintha mi sem történt volna, másról kezdett csevegni, megtalálván a legügyesebb átmenetet.

És nem is történt semmi, csak az, hogy a mama később magához intette Jenőt és ezt sugta a fülébe:

— Szereti még Klárikát?

— Szeretem.

— Hát nőül veheti.

— De asszonyom — szólt Jenő félig tréfásan — hiszen még egészen gyerek s nem asszonymnak való.

— Ne törődjek vele. És a mint ezt mondta, megcsóválta a fejét.

A társaság pedig egymásra mosolygott és az egyik azt sugta oda a másiknak:

— De Jenő, vegye tekintetbe, hogy nők is vannak jelen.

A nagyszáju asszony pedig nem fogta két keze közé a Klárika kipirult arcát, nem csókolta meg a homlokát, s nem kiáltott föl:

— Oh, oh, milyen bárány a szentem!

M.

Tárca- és regényközleményeink változatos voltára és azoknak megválogatottságára különös gondot teszünk, éppen úgy, mint közgazdasági értesítéseink hasznosságára és megbízható minőségére.

Körütekintő gondosságunkban határoztuk el, hogy a „Torontál“ terjedelmét a jövő évnegyedben egy tanügyi melléklettel fogjuk gyarapítani. Régen érzett hiányt akarunk ezzel pótolni megyénkben, a melynek nagyszámú hazafias tanitósága ugyanast a szent célt szolgálja, a melynek lapunk is egyik zászlóvivője: a nemzeti szellem fejlesztését, a magyar nyelv terjesztését. E külön melléklet egyelőre minden hó elején és közepén fog megjelenni és tartalmazni fogja, nemcsak a tanitóságot érdeklő minden nemű hivatalos közleményeket és hirdetményeket, de teret fog nyújtani a tanügyi és pedagógiai tudomány minden ágazata akut kérdéseinek megvitatására és mellette élénk figyelemmel fogja kísérni az iskolai élet mozzanatait aként, hogy megyénk iskolai életét hű tükrében mutassuk be az érdeklődő közönség, valamint a szakferfiak előtt is. Tanügyi rovatunk vezetője egy a tanügyi irodalom terén is elismert nevű szakferfiu lesz.

Midőn így adtuk újabb programunkat — mely politikai tekintetben a fokozatos sikereket arató szabadelvű párt eszméit fogja szolgálni, — őszinte bizalommal szólítjuk föl lapunk olvasó közönségét az előfizetések megújítására, kérve egyúttal őket arra, hogy a „Torontál“-t körükben terjesztetni sziveskedjenek.

A „Torontál“ szerkesztősége.

Julius elsejétől új előfizetést nyitottunk a „Torontál“-ra és föl hívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése július elsején lejárt, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

A „Torontál“ előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

HIREK.

— Személyi hír. Ürményi Bernát, Versecz városának országgyűlési képviselője tegnap városunk vendége volt. Hosszabb ideig konferált a versecz-kubinyi vasut dolgában, melyre tudvalevőleg engedélyt kapott, Rónay Jenő főispán és Daniel László alispánnal. Délután megtekintette a vármegyeházat, a T. h. ó. v. indóházát és a regatta-házat. Ürményi képviselő az esti vonattal hagyta el városunkat.

— Áthelyezések. Az illető szolgabírák kérelmére és a meghallgatott főszolgabíró és az alispán véleménye alapján Rónay Jenő főispán a következő diszpozíciókat tette: Szépfy Elemér szolgabírót áthelyezte Perjámosról Nagyszentmiklósról, Petrovics Sándor szolgabírót Pancsováról Török-Kanizsára, Uzbašics Gáspár szolgabírót Török-Kanizsáról Perjámosra, és Vogl Dezső szolgabírót Pancsovára.

— Adomány. Karácsonyi Jenő gróf a torontálmegyei közművelődési és magyar nyelvterjesztő egyesület javára 50 forintot adományozott s kilátásába helyezte, hogy néhai atyja Karácsonyi Guidó gróf alapítványából is fogja ez egyesületnek való hozzájárulást biztosítani. Követésre és dicséretre méltó példája ez adomány a fiatal gróf hazafiaságának éppen most, a midőn a közművelődési egyesület a részvétlenséggel kénytelen küzdeni s pártolás hiánya miatt ténykedésében ugyszólván megcsontitva van. Bár megyénk nagyszámú főurai is hasonló nagylelkűséggel támogatnák az egyesületet, hogy valahára áldásos működését megkezdhetné.

— Lövészet. A július hó 3-án tartott czéllövészet eredménye egy 200 lépésre felállított 3 körös tábláról a következő volt: 1. Keresztes Aladár 15 $\frac{1}{2}$ egységgel. 2. Kóts Sándor F. 14 $\frac{1}{2}$ egységgel. 3. Binzberger 13 egységgel. 4. Nack Gyula 9 $\frac{1}{2}$ egységgel. 5. Amend Rezső 9 egységgel. 6. Andel Károly 7 egységgel. 7. Novák J. C. 6 egységgel. A legjobb mélylövésért 1. Linder Róbert 134 osztóval. 2. Lichovník János 217 osztóval.

— Táncmulatság. A kereskedő ifjak egyesületének szombaton rendezett táncvigalma igen szép, bár nem oly sok számú közönséget vonzott a Korona helyiségeibe, mint megszoktuk ezen egyesület többi mulatságainál. De a kik ott voltak, azok kitűnően mulattak s a hajnali csillag ragyogott már, mikor az utolsó tánczosok és táncosnők nyugalomra tértek. A hölgyek névsora a következő: Moesa Károlyné, Perisics Zoltán dr. né, Kirscht Agostonné, Kovács Sándorné, Partilla Károlyné, Geiger Manoné, Deutsch Zsigáné, Mangold Hermanné, Rosenfeldné, Strasser Jakabné, Oroszi Lajosné, Juliusné, Novák Ilona, Pfneisz Klára és Giza, Geiger Zsenni, Funk Aranka, Feldheim Irma, Strasser Johanna (Lugos), Meszinger k. a., Rosenfeld Szidi, Scheinberger k. a., Kohn k. a.

— Egy nevelőnő tragédiája. Egy régi történet, — mely mindenuntalan új variációkban szaporítja a szegény leányok drámáját, — keltett a napokban szánalmas föltűnést Nagybecskereken és adott sok beszédre alkalmat. Juvin Bertha, 24 éves, rokonszenves külsejű francia nevelőnő az eset szomorú hőse, ki huzamosabb idő óta magánórák adásával tartotta fenn magát és tisztességes életmódjával szerzett rokonszenvet maga iránt, ismerősei körében. A csinos francia leány, hónapokkal ezelőtt ismeretséget kötött egy nagybecskereki előkelő divatüzlet egyik segédjével, kivel később bensőbb viszonyba lépett és a ki idő múltán nagyon sűrűn kereste föl az elvakított szegény leányt magánlakásán. A szerelmessé tett leány egészen elvakult szenvedélye által és hasztalan figyelmeztették jóakarói arra, hogy ne fogadja el a fiatal embert ily sűrűn lakásán, mert így azoktól az uri házaktól vissza kell vonulnia a hol órákat ad és így elvesziti kenyerét; az elbódult leány hitt csábítója szavainak és fokónként haladt lefelé a lejtőn, míg végre a viszonynak a következményei kezdtek mutatkozni, és ekkor — mint rendesen történni szokott, — a csábító magára hagyta a megcsalt leányt, ki kétségbeesésében a már nem szokatlan módon igyekezett szegyeen terhetől szabadulni, és egy Rapp Anna nevű szülésznő segélyét vette igénybe. A nyomorult kuruzslónő a megtévedt leány kétségbeesését igyekezett ki is asák-

nyolni, és pénzért vállalkozott a sötét bűn elkövetésére, mit véghez is vitt, de oly szerencsétlenül, hogy a magzatelhajtás miatt Juvin Bertha a helybeli közkórházba került, hol szombaton a hajnali órákban ki-szenvedett. A szegény leány tragédiájáról sokan tudtak már az napon azok közül, a kik a csábítót ismerték, és nem kis mértékű megütközést keltett a kereskedő ifjak szombati táncszestélyén az a megbotránkoztató jelenet, hogy a kiterítve fekvő szegény francia leány csábítója gondtalan kedvvel vett részt a táncmulatságban. Az elhalt leány büntetését — a megejtett nyomozat alapján — Rapp Anna szülésznő személyében szombaton esti 8 órakor letartóztatta a rendőrség és átadta a kir. ügyészségnek, a hol méltó büntetését fogja elvenni a lelketlen kuruzslónő. A szerencsétlen tévedt nőt tegnap bonczolták föl és minden tekintetben megerősítve találták az orvos-szakértők a sötét bűn és annak halálhozó következményeit . . .

— Középitkezések Nagyikindán. Daniel László Torontálmegye alispánja, Hám Ignác kir. államépítészeti hivatalfőnök kíséretében, folyó hó 1-én Nagy Kikindán időzött, hogy a Károly Lajos nagy lovasági laktanyának a megye részéről való végleges átvétele iránti intézkedéseket megtegye. A végleges átvétel csak a hatalmas épületsoporton mutatkozó némi építkezési módosítások után fog megtörténni. Az alispán kíséretében volt Szilágyi Albert megyei aljegyző. A kaszárnya megvizsgálásánál a katonai kincstár, illetve a hadtestparancsnokság részéről egy genie őrnagy volt jelen, a község részéről Tellesky bíró; kíséretében volt Grób főszolgabíró is. Az alispán ur megsejmelte a Raczkovits-féle alapítványi leányiskola díszes épületét, mely igen megnyerte tetszését; megsejmelte az épülő közkórház hatalmas épületét is.

— A nagyszentmiklósi „sajtó“ haragja. Nagyszentmiklósról írják lapunknak, hogy ott nagy megütközést keltett a város intelligens köreiből egy kvalifikálhatlan eset, melyet, illetve szerzőjét alig reprodukálható kifejezésekkel illeti levelezőnk a sajtó tekintélyének leple alatt véghez vitt újabb üzelve miatt. Az ottani kétlaki zuglap szerkesztőjének volt ugyanis valami kincstári illetéki vitás ügye, melynek mostani stádiuma nem éppen a saját lapjaiban maga mellett handabandásó redaktor urnak a kedvét teszi, és erre az önzetlenség magas piedesztáljára helyezkedett ügyfeles ur, az előfizetők jóvoltából föntartott nyomtatásában fölcsep valóságos hírlapirodalmi sansculotte-nak, és valósággal tüzet okád a megye kormányzata, de különösen a legszigorubb jogi alapon álló derék főszolgabíró J a n k ó Á g o s t ellen, midőn nyájaskodásában „rablólovagok“ és egyéb „rabló bagázsaiak“ eljárásához hasonlítja a fönnforgó esetben intézkedő közigazgatási tényezők intézkedéseit. Ez az uri ember, — ki be sem várva az ügy hivatalos lebonyolítását — ilyen alacsony czudarsággal igyekszik presszionálni a saját igazát, megérdemelné, hogy az előfizetők rendelkezésére bocsássák teljesen szerencsétlen lapjait, mert arra Nagyszentmiklóson és vidékén talán senki sem kíváncsi, hogy egy a saját krajczáros ügye miatt földühödött ember, miként ront fejjel a legnormálisabb osztó igazság bázisainak, a közigazgatás közmegelegedésre működő föbb faktorainak. — Az aradi tüntetések vége. Hamsea igazgató bezárta az oláh szemináriumot. A

teológusok vizsgálati megszakadtak és az oláh ifjuság elszéledt. Szombaton nem volt tüntetés. A rendőrség minden embere talpon van, élükön a főkapitánnyal. A hatóság falragaszokon hirdeti szigorú intézkedéseit a tüntetések ellen.

Irodalom és művészet.

* A „Képes Családi Lapok“. A legelterjedtebb szépirodalmi heti lap a „Képes Családi Lapok“ ez évi július 3-án megjelent 27-ik száma, az eddigiekhez méltó bő és érdekes tartalommal jelent meg. Har-math Luiza, közkezdveitségű írónőnk „A mi nem változik“ című hosszabb beszélye, Tolnai Lajos „A Kisfaludiak“ című ismeretesei, az irodalom fejedelmének, Jókai Mórnak „Női honvédhadnagy“ rajza, Várady Antal „Apostolok oszlása“ kedves cikkek töltik be a lap nagyrészét, melyeket még emel Natália volt szerb királynő gyönyörű rajza „Dala koronás gyermekről“; míg Dengi Janos és Kenézy Csatar lendületes köteteménnyel hatnak az olvasó kedélyére. Ujjonnan belépő előfizetők a következő kedvezményekben részesülnek: ingyen kapják a koronázási díszszámot; a ki az egész évi előfizetési díjat, vagyis 6 frtot és 80 krt posta és csomagolási díj fejében beküld, az 4 regényt, a ki 3 frt előfizetési díjat és 40 krt beküld, az 2 regényt és a ki 1 frt 50 krt és 20 krajczárt küld, az 1 regényt kap jutalmul. A „Képes Családi Lapok“ at, mely 14 év óta fennállása alatt a magyar művelt, főleg női közönség legkedveltebb lapjává lett a mely az olcsóságánál és dus tartalmánál fogva ma, a legelterjedtebb szépirodalmi lapot részünkről a legmelegebben ajánljuk lapunk olvasóinak. Ára: egész évre 6 frt; félévre 3 frt; negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési összegek a kiadóhivatal címére Budapest, V. kor. Nagykorona utca 2. sz. küldendők.

* A „Vasárnapi Ujság“ július 3-iki száma, a következő tartalommal jelent meg: „Gróf Andrásey Gyuláné.“ (Arczképpel, az 1867-iki koronázáskor felvett fénykép után.) — „E őhang az Ej szavaihoz.“ Longfellow köteteménye, fordította Szász Béla. — „Zonia.“ Elbeszélés. Irta Crawford Oswald. (Képpel.) — „Galamb a kalitkában.“ Mikszáth Kálmán legújabb elbeszélése. (6 képpel.) — „Pallizin tábornok.“ — „A hortobágyi kiállításról.“ (10 képpel: 1. Delelő gulya Pataky László rajza. 2. A hortobágyi hid. Greguss János rajza. 3. Hetes fogat. 4. Gulya 5. Népalakok. 6-7. A lókiállításból. 8. A gulyások gulyások húst főznek. 9. A gulyások hus főttalálása. 10. Bikabírlás. Jantyk Mátys rajzai.) — „Egy amerikai lap az osztrák-magyar hadseregről.“ (14 kép: 1. A király és tábornoka. 2-3. Testőrök. 4. Tábori tüzéség. 5. Tabori vadászok. 6. Dragonyosok. 7. Vadász tiszték. 8. Szekerészek. 9. Magyar gyalogos altiszt. 10. Osztrák gyalogos. 11. Ulánus önkéntes. 12. Bosnyák katona. 13. Vártüzérek. 14. Huszárok.) — Irodalmi és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb rendes rovatok. — A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem utca 4. szám) megrendelhető a „Képes Napló“ legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 frt 20 kr.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A főrendiház ülése július 4-én).

Budapest, július 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A főrendiház mai ülésében rendkívüli érdeklődéssel kezdtek az elkeresztelési kérdést tárgyalni. A főrendiek daczára a nagyon meleg nyári napnak, majdnem teljes számmal voltak jelen, a karza-

tok megteltek elegáns nagyszámú közönséggel. Elsőnek a főrendiház osztatlan figyelme és általános hallgatás közepette Vaszary Kolos hercegprímás szólalt fel. Szónoki lendülettel előadott remek beszédjében a 68-iki törvény módosítását követeli. E módosítást szónok szerint a katolikusoknak és protestánsoknak egyaránt kellene óhajtaniok. Kérde: vajjon akkor mikor a be nem vett vallásfelekezettek hívei korlátozás nélkül nevelherik gyermekeiket, igazsága a bevett vallások jogait megszorítani.

A nagy hatással előadott beszédet, melyet egy remek mondattal fejezett be, a főrendek és karzat zajosan megtaposták és megéljenztek.

Csáky Albin gróf vallás- és oktatásiügyi miniszter nyomban felelt az illustris szónoknak. Beszédje kezdetén történeti visszapiillantást vet a szóban forgó kérdés fejlődésére. Azután áttér a hercegprímás beszédjére. Készséggel hajlik meg a nagy szónok rendkívüli tehetsége és tudománya előtt. **de beszédje konzekvenciáját nem oszthatja.** A kultuszminiszter után beszétek még Schlauch Lőrincz nagyváradi püspök és Esterházy Miklós gróf.

A képviselőházból.

Budapest, július 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták az italmérési törvényjavaslat részletes tárgyalását, melynek lefolyása alatt semmi különösebb incidens nem fordult elő.

Békítő román hang.

Bécs, jul. 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Presse levelet közöl egy kiváló román férfiutól, a ki fönn akarja tartani a barátságot a románok és a magyarok közt, miután a nemzetiségi gyűlölet további szitása csak az orosz érdekeket mozdítaná elő. A levél írója konstátálja, hogy a bukaresti komoly politikusok rosszalták, hogy a román küldöttség alig néhány nappal a koronázási jubileum előtt utazott el Bécsbe; ezek a politikusok mindig azt tanácsolták az erdélyi románoknak, hogy adják föl a parlamenti abstinenzia politikáját, azonban ezek, fájdalom, nem követték tanácsukat. A bukaresti közvéleménynek nem szabad rossz néven venni, hogy a magyarországi románokkal rokonszenvez s elhiszi, hogy ezek elégedetlenek; a bukaresti kormányra nézve nehéz Romániának a hármasszövettséghez való csatlakozását védelmezni, hogy ha a magyarországi románok elégedetlenek a romániai magyarellenes tüntetéseket nem szabad tulbecsülni; ezek csak visszhangnak tekintendők; a magyar állam annyira konsolidálva van, hogy az ottani három millió románától nincs mit tartania; azonban a tapasztalat azt mutatja, hogy a magyarországi románokat sem magyarosítani, sem kivándorlása kényszeríteni nem lehet; ezenfelül gyorsabban szaporodnak, mint a magyarok, szászok és szerbek. Felejtsek el a magyarok a 48-iki eseményeket és igyekezzenek tisztességes politikai modus vivendit létesíteni, mert hisz Erdélyben csak a helyi és kenyérkereseti érdekekről van szó; más különben oly helyzet állna elő, mely erő-

sebb lenne az állampolitika parancsainál és mely ultima rációban csak az orosz érdekeknek használna.

A harc Bismarck ellen.

Budapest, július 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Westdeutsche Allg. Ztg. a Norddeutsche Allg. Ztg. ama fenyegetéseire, hogy Bismarck ellen való okiratokat fog közölni, ezt írja: „A kormánynak ajándékozzuk valamennyi aktát, ha csak egyet közzé tesz, tudniillik Bismarck herceg állítólagos elbocsáttatási kérvényét. A nép legszélesebb köreiben az a vélemény uralkodik, hogy a herceg elbocsáttatási kérvénye nem más, mint írásbeli előadása amaz okoknak, melyeket Bismarck a császár küldöttjeivel szóbelileg is közölt, és melyek arra birták, hogy ne adja be lemondását, tényleg nem létezik Bismarck lemondása. Ha a mostani kormány jogosultnak érzi magát, ám szálljon szembe a felfogással és álljon elő a lemondási kérvény szövegével.

Harc a zavargókkal.

Budapest, július 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Madridi jelentések szerint ott tegnap este a polgárőrség és a zavargók között véres összeütközés volt, mely alkalommal egy asszony és egy gyermek életüket veszítették. A később kivonult csendőrségből tizenötön megsebesültek.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözdéről.

Budapest, július 4. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinál a vételkedv egyaránt jó, forgalom 28000 méterm. Valamennyi termény ára változatlanul jegyez. Határidőüzlet:
Buza őszre 8.11—13.
Tengeri jul.—aug. 4.75—77.
Tengeri aug.—szept. 4.88—89.
Zab őszre 5.38—40.
Káp-repcze 11.45—50.

Vegyes közlemények.

— Az 1854-iki állami sorsjegyek szombati sorozathuzásánál a következő sorozatszámokat huzták ki: 80 158 163 223 381 404 416 455 482 493 530 594 776 818 913 1032 1061 1163 1169 1186 1287 1325 1348 1455 1553 1564 1615 1624 1650 1851 1862 1877 1916 1932 1941 2112 2311 2319 2396 2649 2679 2705 2891 2919 3461 3495 3545 3546 3598 3626 3642 3656 3732 3739 3877 3976.
— A magyar vörös-kereszt egyleti sorsjegyek huszonkilencedik sorozása szombaton folyt le Csekonics Endre gróf elnöklete alatt és Rupp Zeigmond királyi közjegyző közreműködésével. — Törlesztésére a következő hat sorozatot huzták ki: 57 497 1125 4402 4626 és 7463. E hat sorozatban oglalt 600 drb sorsjegyet ez évi augusztus elsejétől kezdve a magyar földhitelintézet pénztáránál (Budapest, bálvány-utca 7) egyenkint 6 frttal váltják be. — Nereménynyel huztak, még pedig 15.000 frttal 7629 nyerőszám 95. 1000 frttal 5817 nyerőszám 63. 500 frttal: 2784 nysz. 67, 7934. nysz. 40. 100 frttal: 1075—44 2382—29 2469—35 2566—31 7425—5. 50—50 forinttal: 988 92 1827—98 2602 93 2797—63 3121—96 3136—78 3631 53 3787—67 4000—71 4738—6 5074—59 5314—69 5529—30 5859—20 6278—18 6316—84 6473—63 6606—37 6681—34 7133—77 7 08—86 77.7—33 7945—2 7966 92 és 7970—31. 25—25 frttal: 19—6 614—70 1230—43 1392—39 1443—79 1486—5 1502—89 2751—61 3088—47 3417—88 3839—21 4105—91 5134—71 5731—99 5805—24 6635—54 7070—97 7120—14 7317—2 7439—47 7449—51 7890—75.

REGÉNY-CSARNOK.

Rangon alul.

— Elbeszélés. —

Irta: **P. Szathmáry Károly.**

(6-ik folytatás.)

Anyja és kisebbik nővére látható örömmel hallgatták elbeszélését: de Atala kisasszony fölkapta fejét, mint a ki veszélyt érez és bizonyos élességgel jegyzé meg:

— No no Elemér, már annyi sok szépet raksz arra a falusi kisasszonyra, hogy rajzolt eszményképed utóljára tökéletesebb lesz a menyeyi angyaloknál. Félek, hogy utóljára is azt az igen tisztelt kisasszonyt a szerelem szemüvegén át nézed.

— Az nem lehetetlen — mond Elemér fürkésző szemeket vetve nővére, hogy én Matildba csakugyan szerelmes vagyok; csak azt nem értem, hogy mi félni való van neked ettől?

— Mire vezetne egy ily ismeretség? kérdi Atala grófnő kevélyen felbiggyesztett ajakkal.

— Mire vezetne egyébre, mint házasságra, — felel őszinte nyíltsággal fivére. En csak szerencsésnek érezhetem magamat, ha egy oly hölgy kezét megnyerhetem, mint Matildé, ki igénytelen szépsége, magas orényei és nálunk szokatlan műveltsége által bármely királyi trónra méltóvá tenné magát.

— De rangon alul! kiáltja kevélyen Atala grófnő — sohasem hittem volna, hogy egy Gyerőfy gróf ilyesmire tudja elszánni magát.

— No a mi azt illeti — mond nem minden guny nélkül Elemér — én, a ki a Gyerőfy grófok családját sokkal jobban ismerem, mint magácska: biztosíthatom, hogy volt biz azok között olyan is, a ki késő vénségére érdemeket szerzett szakácsnéját vette el. Különböző kifogásodra két megjegyzésem van: egyik az, hogy Matild családja, mint régi nemes család legalább is van oly keletű, mint a Gyerőfy grófoké; és ha egy kissé több jártassággal bírnál hazád történelmében, azt is megtanulhattad volna, hogy azt a bizonyos grófságot és báróságot legtöbbször azoknak osztogatták, kik válságos időkben korábban megpuhultak: szemben azokkal, kik az ország jogai védelmében hivebbek és kitartóbbak voltak. Különböző is a czimek csak akkor érnek valamit, mint a nullák, ha az érdemek jelentősége után irhatjuk őket. Másik megjegyzésem pedig az, hogy én részemről a rangot a fejben és szívből keresem; és ha ezek szerint kellene osztályoznom Matildot: aligha nem nekünk kellene magunkat szerencsésnek éreznünk, hogy magasságából hozzánk alátekint. Különböző pedig éppen azért vezettem e tárgyra a beszédet, hogy az én édes jó anyámnak és nektek tudtul adjam, legközelebbi eljegyzésemet Csengey Matild kisasszonynyal.

Atala elhalványult s az asztaltól fölkelve, annak támlájába fogódzott, mintegy támaszt keresve azon erőteljes megjegyzéshez, melyet tenni készült.

— Más családban — mond végre élesen — az ily dolgokat elhatározás előtt családi körben meg szokás vitatni. Én az én gyöngéden szerető bátyámtól elvártam volna, hogy családunkat inkább felemelje, hogysem rangján alul szállítsa: de ha már ezen tul vagyunk, annyit azt hiszem, joggal követelhetünk, hogy házasságot legalább addig elhalaszd, míg nekünk szerencsénk akad, hogy annak hátrányai reánk át ne háruljanak.

Most Elemér grófnő volt a sor, hogy magát lehetőleg mérsékelje; midőn jóakaratu édes anyja fiát elhalványodni látta, engesztelőleg szól közbe:

— Atala, a mit mondtál, az nagyon erős; nem áll jogodban, bátyádat választásáért megsérteni.

— A mi pedig engemet illet — mondja szeliden Clarisse grófnő — előre is kijelentem, hogy e kérdésben nem vagyok Atalával

egy véleményen és miután meg vagyok győződve, hogy az én kedves Elemérem csakis magához méltó hölgyért tud lelkesedni: kijelentem, hogy azt a legnagyobb örömmel fogadom testvéremül.

— Köszönöm — mond Elemér, kit Clarisse közben szólása nagy mértékben csilapított — a mi az én kedves nővérem, Atala követelő hangját illeti arra nézve csak az a megjegyzésem, hogy ha jól tudom, most már 24 dik évében jár és igen nagy kérdés, hogy ha az ő követelése szerint inténém sorsomat, egyáltalában meg-nösiülhetnék-e valaha.

— Ez meg már újra a te részedről volt nagyon erős — mond engesztelőleg a grófnő; míg Atala szeméibe a felindulás miatt könnyek gyűltek és asztalkendőjét a székre dobva, elhagyta az ebédlő termet és szobájába zárkozott.

— Nem kellett volna oly erősen bántanod szegény Atalát — mond a grófnő — ő csak azon elveknek hódol, melyek a mi körünkben közkeletűek és te oly hurt érintéssel, mely nála mindennél jobban fáj.

— Én — mond önérettel Elemér gróf — családomért minden áldosatra képes vagyok s azt hiszem, ennek tanujelét is adtam: de ha valaki követel ott, hol legfelebb kérni van joga és oktanul bánt olyanért, miért meg nem érdemlem: akkor alig marad hátra egyéb a visszautasításnál. Ha tudnátok, mily nemes lényről van szó, bizonynyal éreznék annak a kényszernek okzerúségét, mely engem arra birt, hogy látogatásommal egy oly hölgyet, kit imádok, kellemetlenségekbe ne keverjek. Egyébiránt anyagi ügyeink teljes rendbehozása még egy egész évet vesz igénybe és fogadásom szerint én addig menyasszonyt nem hozok a házhoz. Addig nem szükséges a dologból nagy zajt ütni, és Atalának elég ideje lehet, hogy az ő képzelt magasrangui közül választhasson.

— Mikor mutatod be nekünk jegyedet? — kérdi Clarisse grófnő élénken. Én már előre tudom magamnak képzelnem a te kedves Matildodat és égek a vágytól, hogy őt milőbb megláthassam.

— A napokban nagy májusi multság lesz K... n és oda elmehetünk; remélem, Matildot is sikerül oda elcsálnom.

— Elmegyünk ugye kedves mama — mondja Clarisse grófnő édes anyját hizelgően czirogatva — te oly jó vagy és én annyira vágyódom Matildot látni.

A grófnő e kis családi háborút egy beleegyező „legyen“ szóval zárta be.

IV.

Egy tavaszi multság a vidéken valóóságos eseményt képez; annál világra szólóbbat, a mint K... n történet, a rendezést a megye előkelőségének ifjúsága vállalja el.

A nagy esemény előre vetette árnyékát vagy inkább fényét; egy kis jótékony czélt is kötöttek hozzá, hogy czime legyen a dolognak. A mamák már hetekkel előbb öltöztették leányaikat; és mint ez kis városban szokás, mindenki tudta, hogy melyik nőszabónál milyen ruhát készítenek; kik vállalkoznak arra a merészségre, hogy ruháikat otthon készítsék el s végre kik azok a boldogok, a kiknek telik, hogy öltözeiteket a fővárosi első czégeknél rendeljék meg.

Berky báró, e higanymozgékonyaságu gavallér, ki épen a nőgyelet fiatal elnöknőjének udvarolt, állítólag a nemes czél érdekében bejárta az egész megyét; belátogatott még a vagyonosabb polgárházakhoz is és te-tu poharat ivott Sávári előbb Biederniann Aladárral, kit eddig alig látszott észrevenni; pedig a lovag ur csak nem régnyert „a szeszfőzés terén szerzett hazafias érdemeinél fogva“ isten tudja minő érdem-jelt. No de az új nemes ur ki is tett magáért, mert még akkor melegeben kiszurt egy százast alapítványul a jótékony nőgyelet számára.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek vasútvonalon.

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	sz. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova "	4.05	4.45	8.04
Beodra "	4.25	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs "	5.35	5.36	9.02
Kumán "	6.05	5.56	9.22
Melencze "	6.40	6.5	9.42
Ellemér "	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskerek . érk.	7.35	6.51	10.15

	3501	3511	3518
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskerek . ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér . "	6.08	12.21	7.44
Melencze . "	6.30	12.51	8.8
Kumán . "	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs . "	7.11	1.49	9.19
Beodra . "	7.45	2.29	10.14
Karlova . "	7.56	2.42	10.2
Nagy-Kikinda . érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár . "	—	5.20	4.24
Budapest . "	1.20	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

	364**	3602	3612
	v. v.	sz. v.	v. v.
	I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becskerek.			
Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz . "	5.50	2.20	—
Versecz-Rét . "	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis . "	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya . "	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep . "	6.22	2.56	—
*Loudon-Tanya . "	6.29	3.04	—
Nagy-Margita . "	6.37	3.13	—
Zichyfalva . "	6.49	3.25	—
Györgyháza . "	7.01	3.40	—
Szécsénfalva . "	7.16	3.57	—
Ó-Lécz . "	7.24	4.07	—
Kanak . "	7.33	4.19	—
Bóka . "	7.49	4.38	—
Szécsány . érk.	8.00	4.52	—
Párdány 1. alul.			
Szécsány . ind.	4.01	8.10	5.07
Szárca . "	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor . "	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes . "	4.50	8.48	5.46
Lázárföld . "	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskerek-Bégapart . "	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskerek . érk.	—	—	6.35

	3601	3611
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskerek—Versecz.		
Nagy-Becskerek . ind.	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart . "	8.22	5.25
Lázárföld . "	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes . "	8.56	6.06
*Lajosmajor . "	9.2	6.14
Szárca . "	9.16	6.20
Szécsány . érk.	9.29	6.43
Szécsány . ind.	9.44	7.00
Bóka . "	9.57	7.15
Kanak . "	10.14	7.35
Ó-Lécz . "	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy . "	10.32	7.58
Györgyháza . "	10.41	8.10
Zichyfalva . "	10.54	8.27
Nagy-Margita . "	11.09	8.43
*Loudon-Tanya . "	11.18	8.52
*Szivattyutelep . "	11.26	9.01
Bethlen-Tanya . "	11.39	9.15
*Temes-Paulis . "	11.47	9.25
Versecz-Rét . "	11.55	9.33
Versecz . érk.	11.59	9.37
Temesvár . "	3.16	—

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Szécsány—Párdány.		
Szécsány . ind.	9.34	7.05
Módos . "	9.56	7.32
*Fény . "	10.07	7.44
Párdány . érk.	10.18	7.56

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	II. III. o.	
Párdány—Szécsány.		
Párdány . ind.	7.0	3.50
*Fény . "	7.13	4.03
Módos . "	7.27	4.18
Szécsány . érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: **Dr. Brájjer Lajos.**
Főmunkatárs: **Jurkovic Aladár.**

